

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 2	Utkommer annenhver måned	April 1930	Utgiver og redaktør: Sogneprest Staattelid Davik	1. Årg.
-------	--------------------------	------------	--	---------

Jesu lidning.

Stille, stille! Jesus lider,
blodet brenn og sjeli kvider,
det er fastetid!
Pinfullt er kvart steg han stiger,
trøyytt og sår han saman siger
i den store strid.

Bleik og blodut, spotta, slegen,
gjeng han lydig pinslevegen
for den vonde verd.
Klungerkrynt han tolsamt gjenger,
nagla til ein kross han henger
medan verdi lær.

Understore guddoms-kjærleik,
lat meg kjenna i din nærleik
varmen av din eld!
Lat meg deg i hjarta hysa,
so du kan på vegen lysa
meg til siste kveld.

Johannes Barstad
(i Nynorsk salmebok).

Frelse i Jesus alene.

Der er ikke frelse i nogen annen.
Ag. 4, 12.

Dette er nogen ord av Peters forsvarstale for det høie raad. Her har vi grunnvollen med hjørnesteinen for vår kristentro, Jesus Kristus, ved hvem der alene er frelse å finne for oss fortapte syndere, vi som ikke kan frelse oss selv endog med våre beste gjerninger og fineste liv. Tross all ytre forskjell er der dypest set ingen forskjell, fordi vi alle har syndet og fattes Guds ære, men må bli frelste av bare nåde ved den forløsning som er i Kristus Jesus.

Han er den som profetene vitnet om, som bar vår synd, blev såret for våre overtre-

delser og knust for våre misgjerninger og ved hvis sår vi har fått lækedom. Hans frelsernavn berger for det. Jesus betyr jo: »Herren er frelse.« Og han er det han heter; han gjør det han kalles. Han gjør det fullt ut og bringer oss en fullkommen frelse, en evig forløsning.

Frelsen er helt ut et Guds verk. I ham er alt det fullbragt som trenges til min og alles frelse.

I vår tid leter man etter en ny grunn for liv og lykke, for velferd og samfundsliv. Men der er ingen annen grunnvoll for sann menneskelig lykke og fremgang. Han er hovedhjørnesteinen. Han er den eneste frelser — folkefrelser og sjelefrelser. Han er verdens lys og liv. Han er det eneste lys som ikke slukner i denne stormfulle verden som er så sønderreven og grufull og hatefull, fordi den bygger på en annen grunnvoll enn den som er lagt av Gud. Kristi lov som er kjærlighetens lov har ikke fått råde. Selv de kristne setter den så ofte ut av kraft og følger Mammons lov.

Kristi verk må være hele vår livsgrunn. Kristi vilje må være vår hellige lov. All denne blanding av egoisme og føleri, av spissfindige fortolkninger og verdslige utveie — alt dette må vike for ham, den ene, den hellige, den rettferdige, den kjærlige, vår eneste frelser.

Intet annet navn i verden, hvor stor glans der enn står av det, kan tilnærmet komme opp mot det navn som er gitt til den enkeltes og til folkenes frelse. Det er ikke gitt oss til fortapelse. Det greier vi selv. Men det er gitt oss til frelse. Ti han er den eneste som kan ta synden bort og gi oss en god samvittighet med fred i hjertet og kraft til å leve et nytt liv. Han som

døde for oss, lever nu for oss, og vi skal leve ved ham.

Der lå en døende ung mann langt borte fra sine. Han lå og tenkte på mor og hvordan han hadde bedrøvet henne, slik som så mange unge gutter kan ha på sin samvittighet. Så kom presten til ham og fortalte ham om Jesus som elsket oss mer enn den ømmeste mor kan elske sitt kjæreste barn, og han talte om hans blod som rensar fra all synd, til guttens ansikt lyste og hans matte øine fikk glans. »Å Jesus,« sa han, »at du dog kan elske mig så, jeg som har været slik.« Så løftet han sine øine opad og hvisket: »Nu skal jeg snart få takke dig bedre enn jeg er i stand til.«

Å, om Jesu navn måtte bli det største, det eneste, helligste, reneste for hver av oss, også for dig som leser dette, så det alltid kunde synges inne i hjertet: »Hver elske hvad hans hu står til, jeg kun min Jesus elske vil.« Amen.

Søren Dahl
(i »For f. og r.«).

Påskealtargangen.

Det har alltid vore so, at alle vaksne kristne gjekk til altars ved påsketider. Det er ei tid som høver serleg godt til altargang, men sjølv sagt skal vi ikkje gå herre då.

Palmesundag minner oss um, korleis Jesus reid inn i Jerusalem som den milde konge, og dei helsa Han: Velsigna vere Han som kjem i Herrens namn. Soleis kjem Jesus no til oss i det heilage sakrament, og vi skal ta imot Han med takk og glede.

På skirtorsdag sette Han inn det heilage måltid, idet Han sa: Eg har lengta so etter å eta dette påskemålet ilag med dykk (Luk. 22, 15). Soleis lengtar Han hjarteleg etter å få gjeva seg til oss og i nattverden og dermed velsigna oss.

Langfedag var det, at Han gav sin lekam for oss i døden og let sitt blod renna til forlating for våre synder. Denne sin lekam og dette sitt blod vil Han no gjeva oss på på underfull måte, når vi kjem til Herrens

Og påskedagane og dei sundagane som fylgjer etter minner um Hans siger over dø-

den; Han er den levande frelsar som har livet, det evige, å gjeva til alle som trur. Dette Hans liv er det, som Hans vener får i alterens sakrament.

Vi skynar at nettupp på ein av desse dagane høver det so godt, at vi tek imot nattverden, dersom vi vil vera kristne. Gjer det, alle de som meinar det ålvorleg med dykkar kristendom! Men gjer det på den rette måten. Fyrbu dykk i bøn og sjølvprøving. Kom med audmjuke, truande og lydige hjarto. Lat oss be:

»Å Gud, Heilage Ande, kom inn i mitt hjarta og gjer det slik at Jesus kan bu der. Tak burt alle vonde tankar som kunde sára Han, alle ukjærlege tankar som kunde gjera Han sorg, alt syndigt og stygt som kunde driva Han burt frå mi sjæl. Fyll meg med inderleg sorg fordi eg har synda so ofte og so mykje, fyll meg med levande kjærleik til Jesus og hjarteleg lengting etter Hans nærvær. Gjev meg nåde til å vera liten og fatig og audmjuk, so eg kan vera verdig å koma til dette underfulle sakrament. Amen.«

Men du som ikkje går til Herrens bord, og likevel reknar deg for ein kristen, tenk over desse 3 ting:

Jesus seier: »Gjer dette til minne um meg.« Men du gjer det ikkje!

Jesus seier: »Eg har lengta so etter å eta dette påskemålet ilag med dykk.« Men du vil ikkje!

Jesus seier: »Et de ikkje kjøtet åt Men-neskesonen og drikk Hans blod, so har de ikkje liv i dykk.« Men du vil ikkje ta imot Hans lekam og blod!

Korleis må det då i grunnen vera med din »kristendom«?

R. S.

Våre døde.

7. februar: Abraham Ellingson Berle, f. 1843.
12. ——— Oline Rasmusdr. Verpeide, f. 1861.
15. ——— Torstein Pedersson Svarstad, f. 1857.
22. ——— Tollef Ellefsson Dombestein, f. 1852.
1. mars: Anders Eriksson Hengøen, f. 1850.
7 ——— Sigvald Pedersson Nygård, f. 1904.

Tiden svinder, tiden rinder,
tiden flyver hastig bort.

Hugs på! Barnefødsel skal meldast til presten seinast ein månad etter fødselen. Dødfall må meldast straks til lensmannen og presten.

Kontingent for bladet er til 15. mars betalt av:
R. Heggen 2 kr., A. L. Isene 4 kr.
Hjarteleg takk.

Guds øine.

Nedenstående er avskrift av en gammel traktat som blev trykt i 1875, men hvis innhold fremdeles har sin store oppgave. Den lyder så:

Tenk på Guds øine! De er overalt, i hvert hus, ute på marken, i alle rum, i hvert selskap. Om du er alene eller blandt mange mennesker, så er Guds øine alltid festet på dig. Herren ser alle steder både onde og gode; Han ser det som bor i hjertet liksom vel som gjerningen. Jeg ber dig, forsøk å minnes dette. Kom ihu, at du har med en alt-seende Gud å gjøre, en Gud som hverken sover eller slumrer, som ser dine tanker og for hvem natten er like lys som dagen. Du kan låse din dør, du kan trekke ned gardinerne, du kan lukke vinduslemmerne til, du kan slukke lyset — det hjelper ikke, Gud ser dig, Gud er overalt. Du kan som den fortapte søn gå til et land langt borte og tro, at der gis ingen akt på din opførsel, men Guds øine og øren er der for dig. Du kan bedrage mennesker, lyve for dem og vise dig anderledes i deres nærvær enn i deres fravær, men du kan ikke bedrage Gud. Han kjenner ditt inderste vesen. Han hører hvad du sier idag. Han vet hvad du tenker på i dette øieblikk.

Vend dig fra alt hjertets gjøgleri og hold dig til sannheten, til Ham som selv er veien og sannheten og livet. Fortrøst dig til Ham med all din synd og skyld for å få tilgivelse. Og lev så alltid for Guds åsyn, som Abraham og Enok der vandret med Herren. Gjør ingenting som du ikke vil at Gud skulde se. Si ingenting som du ikke vilde la Ham høre. Skriv ingenting som du ikke vilde at Gud skulde lese. Gå ikke noget sted hvor du ikke vilde at Han skulde finne dig. Les ingen bok som du skulde frykte for å vise frem, hvis Gud sa: Vis mig den! Tilbring aldri din tid på en slik måte, at du behøver

å frykte for Guds spørsmål: Hvad gjør du? Tilsutt råder jeg dig å lese ofte og studere Davids 139. salme og å tenke grundig over dens innhold.

Sogneprester i Davik.

Davik blev eget prestegjeld ved forordning av kong Kristian VI i året 1740. Tidligere hørte det sammen med Eid, som også omfattet Hornindal. Etter kallsboken har her været følgende sogneprester:

1. **Thomas Georg Krog.** Han var født 1714 i Ørskog og kom til Davik i 1742. Han var prest her i 27 år og blev senere sogneprest i Vik i Sogn hvor han døde i 1785. »En rettskaffen, vel studert, veltalende, arbeidssom, og rett ypperlig mann, som har utrettet meget godt i denne menighet,« sier kallsboken om ham. Han forærte til Aalfot kirke den altertavle som ennu er der og var med og bekostet lysekronen i Davik. Han gav ut flere bøker, deriblandt: »Samtale mellem en gammel Præst og en gammel Bonde om Festdagernes Afskaffelse, om Julehøitiden, Præsteklæder m. v.«; »Om Sygdom og Synder, Handel, Søe- og Skihsfart, om Fiskeriet især om Sild- og Torskfiskeriet, om Bergen og om Kjøbstad i Nordland,«; »Betragtning om den i Norge stærkt grasserende Spedalskhed«. Han oversatte til dansk Holbergs latinske selvbiografi. Han skrev også en avhandling for å bevise, at helvedesstraffene ikke skal være evige, men den skrev han på latin! Han har været en mann med mange interesser, sannsynligvis med rasjonalistiske synsmåter.

2. **Jens Andreas Krog,** den foregåendes søn, var født 1740. Han blev kapellan hos faren i 1766 og senere hans eftermann som sogneprest, vel i 1769. Han var provst i Nordfjord. I 1780 blev han sogneprest til Nykirken i Bergen, men døde allerede i 1783. Han var gift med Birgitta Margreta Heiberg. Han interesserte sig spesielt for naturvidenskap og forfattet en »Beskrivelse over Nordfjord.«

(Forts).

Oddmund Vik.

Gud gjør ikke forskjell på folk. Når menneskene står for Herrens åsyn, er de alle like små. Om det er en konge eller en tigger, en biskop eller et fattiglem, det har intet å si. Allikevel er det jo alltid en god ting for et folk eller en bygd, at de ledende menn holder fast ved kristendom og kirke. Det er gledelig når så er tilfelle.

Nylig avgikk Oddmund Vik ved døden. Han var som bekjent en fremtredende politiker, var lenge stortingsmann, en tid statsråd og tilslutt fylkesmann i Møre. Han blev begravet i sin hjembygd Øystese i Hardanger. I gravtalen uttalte sogneprest Ottesen bl. a.:

Han var hjemmekjær som få. Hvor langt fra hans hjembygd hans virke førte ham, en gang hvert eneste år søkte han til hjemmet, farshjemmet, for å være en stund hos far og mor. Der er velsignelse i å hedre far og mor og hjem. — Og han hadde sin barndoms kirke kjær, der han var døpt og konfirmert. Hver gang han var hjemme har jeg gjennom mange år set ham på hans plass her i Guds hus, under prekestolen oppe i koret, og alltid blev han til siste stund, til velsignelsen var lyst og de 9 slag hadde lydt fra tårnklokken. — »Ett navn blott jeg vet som forbliver med glans over graven engang, et navn, blott det ene, som giver fred gjennom livsdagen lang. Hvert eneste navn som du visste skal tape sin glans og forgå; men Jesus, den første og siste, Hans navn skal evig bestå.« Det var det navn som den døende fylkesmann grep om, da han som et av sine siste ord, da den gamle velsignelse blev bedt over ham, hvisker: »Jeg ber inderlig med — for Jesu Kristi skyld.« —

Gudstenester.

- Palmesundag, 13. april: Totland.
Skirtorsdag, 17. april: Rugsund.
Langfredag, 18. april: Davik.
1. påskedag, 20. april: Davik.
2. påskedag, 21. april: Aalfot.
1. s. etter påske, 27 april: Totland.
2. s. etter påske, 4. mai: Rugsund.
3. s. etter påske, 11. mai: Davik.
Syttande mai: Rugsund.
4. s. etter påske, 18. mai: Aalfot.
5. s. etter påske, 25. mai: Rugsund.

Kristi himmelferdsdag, 29. mai: Totland.

6. s. etter påske, 1. juni: Davik.

1. pinsedag, 8. juni: Davik.

2. pinsedag, 9. juni: Rugsund.

Treeinings søndag, 15. juni: Aalfot.

Ved alle gudstenester altargang um nokon yn-sker det.

Notisar.

Aalfot sokneråd har valt uppatt kyrkjesongar Bruland og Ivar Torheim til formann og næstformann. Der er fastsett 3 ofringar i 1930: Til sanitetsforeninga ikr. påske, til Moster-kyrkja ikr. Ol-sok, og til Menighetsfakultetet ikr. jul. På kyrkje-busjettet vert det iår å likna ut 100 kr.

Gravkapellet i Kjølisdal har no fått altar og altarring. Det er Martinus H. Aardal og Erik M. Aardal som har teke seg av dette. Dei har samla inn pengar og utført meste arbeidet gratis. Det vert no mykje hyggjelegare, når ein skal ha nattverd i samanheng med jordfestingane, og dei som har fått det i stand fortentar stor takk for sin interesse og offervilje.

Innskriving av konfirmantar vert det i Totland 27. april etter gudstenesta, i Davik måndag 28. april kl. 10, i Rugsund 4. mai etter gudstenesta, i Aalfot onsdag 7. mai kl. 10. Ein må ha med koppattestar.

Orgelsaka i Davik. Desse gåvar var komne inn til orgelet til 1925: I 1911 ved L. P. Lefdal 50 kr. 1914 L. P. Lefdal 100 kr. — 1915 L. P. Lefdal 100 kr., Reinert P. Hausle 50 kr. — 1916 Anne Havanen 100 kr., Amund P. Daviknes 100 kr., Amund Erdal 50 kr., Abraham M. Steen 40 kr., S. O. Steen 50 kr., furer O. Davik 50 kr., Johan Dommesten 30 kr., Kr. Askeland 50 kr., Henrik Daviknes 100 kr., Ludvik Daviknes 100 kr., Hans Endal 25 kr., — 1917 Peder O. Haus 25 kr., — 1918 Peder R. Bøen 50 kr., Kristiane Blomvoll 30 kr., — 1922 Martines J. Dommesten 15 kr.

Biblar eller Nytestamente kan ein få gratis hjå soknepresten, når ein har lita råd og soleis har vanskeleg for å kjøpa sjølv.

Legat. Til hjelp for folk som sit smått i det og som misser krøter og ikkje er i stand til å kjøpa nye, er her tvo legat i Davik. Det er Gregorius Pedersen Kjøllesdals legat og fru Amalie Eides legat. Dette er noko som ein i tilfelle kan hugsa på.

Davik indremisjonsforening har for 1929 sendt 150 kr. til Nordfjord fellesforening for indremisjonen.

Dåpsattestar o. l. som ein skal ha hjå soknepresten kostar 1 kr. og porto.